

Aadu Kana. Pool sajandit ehituses

Aadu Kana on ehitusvaldkonnaga seotud juba 50 aastat. Temast õhkub positiivsust ja teadmist, et tehtud otsused on olnud õiged. „Asju tuleb lihtsalt hästi teha,“ usub ta.

Tekst **Kadri Tamm**,
fotod **Marko Mumm**, erakogu

ÕPINGUD, PALLIMÄNG ning töö üheskoos. Aadu Kana on Tallinna poiss. Siin möödusid lapsepõlv ja poisiiga ja kui 1959. aastal Tallinna Reaalkooli lõpetades tuli teha otsus, mida õppima minna, valis noormees TPI ehitusteaduskonna.

Kuigi huvi äratas juura ja õigusega seonduv, sai otsuse tegemisel määravaks nii Tartu kaugus kodulinnast Tallinnast kui huvi korvpalli vastu. „Mu isa töötas Tallinna tselluloosivabriku soojuskombinaadis, olin seal suviti tööl ning tegin ettevõtte eest ka sporti. Sattusin ka kooli ajal Tallinna Polütehnilise korvimeeskonna trenni ja seal oli korvipoisid, kes ehitust õppisid. Nii sattusidki paljud korvpallisõpruskonna liikmed toonasesse TPI ehitusteaduskonda: Valdu Suurkask, Peep Päre, Avo Viil, Rein Järva, Gunnar Dudkin, Peeter Kokk, kõik tulid järgepidi,“ meenutab Aadu Kana.

Just siis, kui Aadu Kana Tehnikaülikooli ehitusteaduskonda õppima asus,

käivitati pilootprojekt: noored suunati õpingute kõrvalt otse tööle ehitusplatsile. „Olime hommikust õhtuni platsil, õppisin ära keevitamise, tegime torutöid ja lõpuks olin brigadir. Eks see pani spordile suure osas kriipsu peale – 4 korda nädalas pidi käima koolis, hommikuti olime tööl. Samas oli see muidugi hea praktika tuleviku tarbeks, töövõtted ja tehnoloogiad said ju selgeks ning suurettõtetes töötades sai tööprotsessidest hästi aru ega lasknud endal nahka üle kõrvade tõmmata,“ räägib Aadu Kana.

Teadusest suurettõteteni

Õpingute ajal oli Aadu Kana rühmavanem, aktiivse tegutseja ellu tekkisid valikukohad ja tööalased võimalused: „Kolmandal kursusel võttis meid probleemlaborisse tööle professor Harald Verner. Olime justkui esimesed keskkonnikaitsekaitsjad ning tutvusime 1960. aastate alguse keskkonnatehniliste probleemide-